

El senyor 155

written by Nil Mont i Geli | 15 de setembre de 2018

Hi havia una vegada, un senyor que treballava per un govern regional que tenia la intenció d'independitzar-se. Un bon dia, el govern estatal decideix suspendre el govern regional i en destitueix el president i tots els consellers. També destitueix molts alts càrrecs d'aquell govern però el nostre senyor, que anomenarem senyor 155, segueix en el seu càrrec.

Ara el govern estatal controla el govern regional. I qui gestiona el control són els alts càrrecs del govern regional, sota les ordres del govern estatal. Alguns d'aquests alts càrrecs han estat nomenats pel govern estatal però també n'hi ha que provenen del govern regional destituït. Gràcies a la bona feina que fan tots, el control és un èxit.

Al cap d'un temps s'aixeca el control sobre el govern regional i es permet que sigui escollit un nou president, que forma un govern que diu que té la intenció d'independitzar-se. Ara el senyor 155 ja no és secretari d'economia sinó que és vicepresident i conseller d'economia i hisenda. Durant el temps que ha durat el control del govern regional, el senyor 155 no ha deixat de cobrar. Però ell farà la independència. El senyor 155 es diu Pere Aragonès Garcia.

Segons el senyor 155, quan encara era secretari d'economia de Puigdemont, el control que feia el govern espanyol de les finances del govern català era molt dolent per Catalunya. Segons el senyor 155, sent vicepresident de Torra, el control sota el 155 ha estat molt dolent i per això cal revertir-ne els efectes. M'agradaria molt saber què n'opinava de tot plegat el senyor 155 quan era secretari d'economia del 155.

L'anterior pregunta no li ha fet cap periodista en cap de les entrevistes que ha concedit el senyor 155 des que és vicepresident. Perquè de la mateixa manera que quan aplicava

el 155, el senyor 155 és molt eficient a l'hora de comprar la premsa a través de subvencions. Una premsa venuda a Espanya, sigui al govern espanyol, sigui al de la Generalitat (dues cares de la mateixa moneda), i que és un dels grans pilars del règim processista (i censor de l'independentisme) imperant a Catalunya.

Odi

Un amic meu em diu que els meus escrits mostren odi cap al processisme. I jo dic, no és odi el que mereixen els que li fan veure al poble que estan lluitant per la independència mentre l'únic que fan és evitar-la? No mereixen odi els que il·lusionen dos milions de persones amb un objectiu i després resulta que l'únic que volien era utilitzar aquesta il·lusió per assegurar-se càrrecs i sous? No mereixen odi els que envien els ciutadans a rebre cops de porra dels escamots terroristes de la policia espanyola per defensar un referèndum que han promès vinculant i ara diuen que cal pactar un referèndum amb els espanyols?

I mentre utilitzen els seus companys presos com a excusa per defensar-se de tota crítica són incapaços de garantir el sou dels que són diputats. Doncs sí, mereixen ser odiats.